

1904-04-27

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Sicilien, Dirgenti

Arkivplacering:

Mappe 57 nr. 7

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Gjænger 27-4-1904

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 57 Nr. 7

Kjære Tone! I går fik vi endelig de breve
Berlipson havde sparet sammen. Kom, og
det var så fornuftelig en bente, så jeg lige frem
har trykret mig lidt ned at skulle begynde besvarelsen.
Tro: indtækt for den alle. Der er nu først kort af
10de april, det var da godt du gik i kirke! og ikke så lidt. Lige
begynde. Det var flink at Anna også opmuntrede dig.
Hils hende, og hils Marie velkommen, nu har du hende
vel. Også Christensen med at være sig til lykke, alle altyd.
Tak for alle bilerne. Sigst at hoi om Marie med de breve
tender. Kort af 11de april. Ja det var så gl. sager, så
der er ikke andet at besvare end din søde unge lykønsker,
en tak for den lykønske og st. lys. Kort af 12de apr. Al
med Kølke og Kunstforeningen venter jeg ordentl. så jeg skrive
i tak, tiden, at den gerne må lide Kølke. Peter: hilsen!!
Kort af 13de apr. Tak for althvad du har gjort for mig
dagerne og gangklader osv. Siden du brevet uden
dato. Skils her jeg besvaret i dag, det er forne farer har
laeser. Om Marie formidels går formid, bliver det
yndigt at jense hende. Varmen her er ikke altid så

Hætt, i her nager biast, det frøster. Lige og jeg
 enter, renter Horn, eller biast alle for øge. Vi
 Løpes meget ofte og beredte sig en. Nu Kl. 12 en
 hunder, is det de kaldes. Andet, is, hunder en natur gives i det.
 Tæft for al den hunder med manblone, det har rigtig-
 nek været med, og du en med far glade spelm. Tæft
 Mæde for has bue, jøkket nok mere. Vor kone
 Læser meget god med, og i pæne og med pænselst
 kides, coolede, guleme etc. Om morgen far
 i en stor køn tæft lats, det, en mæde symmett
 og glimst jøkketst og der en stor tæft der ikke
 bumer mellem symmett, men god finger det
 tæft en stor Brød. Kl. 11. 2 tæft og, pænselst, bue
 vider ind alle to. Kl. 3 tæft is, symmett bue
 og far en ^{med} frøst med, is, coolede. Tæft for.
 Kl. 6. Suppe, symmett, tæft, tæft, kyste bumer med
 olie og cæter, eller i stor, pænselst vider. En anden
 dykter cæter, tæft is. Tæft for bue, og tæft køn
 vider læst i gode bumer med gønter og tæft
 noget bue og tæft vider. Tæft far tæft for en. bue
 det mæde bue. Nu er mæde hender god bumer

17. Looys bleef ſteet tebbelg wijs for at kenne mak wies.
 Of en god nat In goot, nu liden oet de mi gijst
 Vor past alder et yelmanst, hantigen kerke at
 mee neet, p. 21. Stok. i. H. is at kintoden der om
 regel loogje at for as, ka. fed elt uelkewit, dat
 lever vel smet se kerken pastfendboren der
 broder i. hield. Inat for stene goot, den loogje
 liet opt inest juker, so oetbode kan helle. Hke as
 andre. 28. 3. In en brenndorm so at nede. Hke
 til at stode we. Nu ken den weg oon havel
 fongt at faken me et groter laut til med en roneidde
 i. ender, dit e til goot, ha. ha smet mi stent past
 lang bren in en gijewen, men det e. Hke der steg
 faken p. hield wi kae, der wagh om e lang stonde
 Der ene stiet van bren kien, in i. Gijew, p. kenne sigt at
 ni. kene om kintoden kenne weg, x. at eldeder de
 dat so de e. Hke. nu idy wi p. Hke der, at de
 goot p. faken fed de stene past. Bleit at goot med
 wi. inge, for el gese inge, oon wea. Hke ver i
 in ten til stende, dat bleite, so in stide kenne wale,
 hant vor prave om et of. Hke e. Hke blieve i

bare skum. Kjøtes skær i kalkulinerne, men så
kun i disse ganske små. For ordene set ligger
templerne mellem de smukkeste kalkulinier.
Forleden er gik aftenen her på tempelplassen
og byn med lys i vinduerne og funkede som et panorama
over det tæmte natlandskab (eller tuområde) og stjernerne
havde sig indt i, rigtig en lækkerbistelse for
V. J. S. Pedersen. Det er da sigt, at de unge Mids
sigte til at prøve med Olympiasfigurerne i lytte-
tæmte bevilgere. Gid de varst en med lytte-
for ham. Vids ham og hans når du er der, og disse,
og Citharus. Og her med tiden gløder, god is dog
for sig godt ude igen, på denne årstid trods, på dog man
tænke ventte det. Rødder sig rigtig nok, at i Gigant
Placer det altid. Men derfor behøver det da ikke
just at Storme. På denne måde bliver det ikke
gennemførte ting på bynsfær, men halvfærdige som
ordet fra Rom, det vilde dog være bedrøveligt. Men
sammen har vi en i hvert fald færdig, og brune er vi.
Forresten var det ikke for meget at have franske vest
på edg til havet. Kom vi i la, tog vi trøjler af og gik
i f. vester. Ude skal vi igen have Cantorff. Her er
en vel så vel de kære og hold alle, Din Mand.